

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/266/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618201778
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618201778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu : E. R., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, Y., proti žalovanému : Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra SR, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o zaplatenie 46.471,50 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 20. júna 2019 sp.zn. 9C 11/2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 20. júna 2019 č.k. 9C 11/2018-220.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 20. júna 2019 č.k. 9C 11/2018-220 žalobu zamietol (výrok I.) a rozhodol, že žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon 514/2003 Z.z.) vo výške 46.471,50 € s príslušenstvom titulom nesprávneho úradného postupu operačného dôstojníka OR PZ Spišská Nová Ves dňa 21.11.2005.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 21.11.2005 žalobca kontaktoval telefonickú linku 158, kedy operačnému dôstojníkovi OR PZ v Spišskej Novej Vsi uviedol, že „dal si zverejniť inzerát, že dá byt do nájmu, bolo však napísané, že byt predá“ a ďalej, že „ich treba chytiť, že idú do Košíc autom, môžu byť v Jaklovciach“ a spomínal sumu 500.000,- Sk. Operačný dôstojník žalobcu poučil, že je potrebné podať oznámenie na príslušnom Obvodnom oddelení Policajného zboru. Dňa 18.1.2006 bola na Úrade justičnej a kriminálnej polície OR PZ Košice I so žalobcom spísaná zápisnica o trestnom oznámení. Žalobca uviedol do zápisnice, že dňa 16.11.2005 podal inzerát o tom, že prenajme byt v Košiciach na Wurmovej ulici č. 13, na ktorý dňa 20.11.2005 reagoval záujemca s tým, že byt kúpi. Dohodli sa na kúpnej cene 800.000,- Sk a dňa 21.11.2005 prišli za ním K. Š. a K. C., ktorým ukázal byt v Košiciach za prítomnosti Q.. J.. Ako kupujúci vystupoval K. C., s ktorým sa dohodli, že sumu 500.000,-Sk mu odovzdá až v Henclovej a 300.000,-Sk si požičia od Q.. J.. Následne boli u notárky, kde mu K. C. odovzdal 300.000,- Sk a šli spolu do Henclovej, avšak tam mu sumu 500.000,- Sk neodovzdal a autom ušiel preč, z ktorého dôvodu kontaktoval linku 158 s tým, že mu bolo odcudzených 500.000,- Sk. Následne aj prijatú sumu 300.000,- Sk dňa 28.11.2005 vrátil K. C. s tým, že kúpa bytu sa nebude realizovať a K. C. chce byt do nájmu. Na ten účel mu mal K.Ú. C. odovzdať 36.000,- Sk za prenájom na tri roky, avšak odovzdal mu iba sumu 26.000,- Sk. Dňa 25.11.2005 zistil na katastri v Košiciach, že majiteľmi bytu sú Q.. N. J.

a Z. J.. Nemá teda ani byť, ani 800.000,- Sk, má iba 26.000,- Sk a teda bola mu spôsobená škoda vo výške 774.000,-Sk. Uznesením OR PZ Košice I zo dňa 10.2.2006 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin podvodu a vznesené obvinenie dňa 5.5.2006 K. C. a Q.. N. J. a dňa 18.5.2011 bola podaná obžaloba. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 7T 61/2011 zo dňa 24.5.2016 bol K. C. uznaný vinným, že potom, čo v Košiciach na notárskom úrade dňa 21.11.2005 uzavreli Q.. N. J. a I.. Z. J. ako kupujúci s E. R. ako predávajúcim zmluvu o prevode nehnuteľnosti - bytu č. 14 na Wurmovej ulici č. 13 v Košiciach, s dojednanou kúpnu cenou 800.000,-Sk, obe strany danú zmluvu podpísali a následne E. R. prevzal od kupujúceho Q.. N. J. sumu 800.000,-Sk, po čom K. C. dňa 28.11.2005 osobne navštívil predávajúceho E. R. v mieste jeho bydliska v Henclovej, od ktorého pod zámienkou zrušenia kúpnej zmluvy vyššie uvedeného bytu podvodným spôsobom vylákal časť kúpnej sumy v sume 300.000,-Sk s tým, že kúpa bytu sa ruší a že ho berie do nájmu, za čo dal E. R. preddavok nájomného 26.000,- Sk. Dňa 24.11.2005 pritom už došlo na Správe katastra v Košiciach k prevodu bytu na kupujúcich, čo však K. C. E. R. zamľčal a svojím podvodným konaním tak spôsobil E. R. škodu vo výške 274.000,-Sk. Q.. N. J.Ô. bol vyššie uvedeným rozsudkom spod obžaloby oslobodený. Poškodený E. R. bol vyššie uvedeným rozsudkom odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

4. Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení § 1 písm. a/, § 3, § 4, § 9, § 15, § 17 a § 19 zákona 514/2003 Z.z. Žalobou uplatnený nárok posúdil ako nárok na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi nesprávnym úradným postupom príslušníka policajného zboru po prijatí trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu.

5. S námietkou miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu, vznesenou žalovaným, sa súd vysporiadal tak, že je súdom, v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody a tým je daná jeho miestna príslušnosť podľa § 19 písm. b/ CSP. Keďže vznesená námietka miestnej nepríslušnosti nebola dôvodná, súd na ňu neprihliadol, spor prejednal a rozhodol a neprihliadnutie na námietku odôvodnil v konečnom rozhodnutí v zmysle § 42 CSP.

6. K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie súd uviedol, že hoci žalobca nesprávne označil ako žalovaný subjekt Ministerstvo vnútra SR, v doplnení žaloby zo dňa 8.6.2018 správne označil ako žalovaného Slovenskú republiku, v zastúpení Ministerstvom vnútra SR. Súd vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu v žalobe dospel k záveru, že pasívne vecne legitimovaným je štát v zmysle § 1 písm. a/ zákona 514/2003 Z.z., pričom ministerstvo vnútra je iba orgánom, ktorý v mene štátu koná. Žalovaného preto považoval za subjekt pasívne legitimovaný v tomto konaní.

7. V ďalšom sa zaoberal (ne)dôvodnosťou žalovaným vznesenej námietky premlčania žalobou uplatneného nároku. Vychádzal z tvrdení žalobcu, že ku škode malo dôjsť v dôsledku nesprávneho úradného postupu príslušníka policajného zboru dňa 21.11.2005. Pri posudzovaní námietky premlčania preto vychádzal z § 19 zákona 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a v prípade, že podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Konštatoval, že pre začiatok plynutia premlčacej doby nie je rozhodujúca vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá, ale ani jeho vedomosť o tom, či nesprávnosť úradného postupu bola konštatovaná príslušným orgánom. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu o tom, že škoda mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom dňa 21.11.2005, žalobca o tom, že mu bola škoda spôsobená, sa dozvedel už týmto dňom, t.j. 21.11.2005, čo vyplynulo aj zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 18.1.2006. Trojročná premlčacia doba tak začala plynúť dňom 22.11.2005 a uplynula dňom 22.11.2008, pričom žaloba bola na súd podaná až 20.3.2018. Z dôvodu premlčania nároku žalobcu preto žalobu zamietol. Zdôraznil tiež, že objektívna 10-ročná lehota podľa § 19 ods. 2 sa vzťahuje iba na prípady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, lebo o nesprávnom úradnom postupe orgán verejnej moci dotknutú osobu neupovedomuje rozhodnutím, ani oznámením.

8. Vzhľadom na premlčanie žalobou uplatneného nároku sa súd už nezaoberal podmienkami, za ktorých je možné priznať nárok na náhradu škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorými sú predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom, existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou, resp. nemajetkovou ujmu, keďže ich posudzovanie by už bolo bez právneho významu.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Keďže žalovaný mal v konaní plný úspech a súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie mu náhrady trov konania, rozhodol, že žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podľa obsahu z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a aj keď neuviedol odvolací petít, z odvolania je zrejmé, že navrhuje rozsudok zmeniť a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zotrval na podanej žalobe s tým, že jeho nárok premlčaný nie je. Jeho úlohou bolo dokázať, čo žiada a či sa to zakladá na pravde. Uviedol, že hneď, ako mu vznikla škoda, toto oznámil, ale vo veci nemal kto konať. Nie je zrejmé, prečo sa začalo konať až dňa 2.2.2007. Ku škode pritom doposiaľ nebol nikde vypočutý. Vymenoval ďalej zoznam osôb a štátnych orgánov, na ktoré sa písomne obrátil a tieto nekonali. Rovnako vymenoval vyšetrovateľov, ktorí vo veci nekonali. Trval preto na náhrade škody vo výške 46.471,50 €. Tvrdil, že Ministerstvo vnútra SR doposiaľ v prípade nekoná.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznil, že jediným dôvodom, pre ktorý súd žalobu v celom rozsahu zamietol, bolo premlčanie žalobcom uplatneného nároku. Inými okolnosťami sa súd v rozsudku v zmysle zásady účelnosti a hospodárnosti súdneho konania ďalej nezaoberal. Žalobca pritom v odvolaní opakovane poukazuje na tie isté okolnosti, ako v konaní pred súdom prvej inštancie, a to bez akéhokoľvek právneho a faktického významu. Súd správne ustálil skutkový stav v súlade s tvrdením žalobcu, že škoda mu mala vzniknúť dňa 21.11.2005, keď po telefonickom oznámení žalobcu poverený príslušník PZ nevykonal úkony podľa jeho predstáv. Týmto okamihom mala žalobcovi vzniknúť škoda, a preto nasledujúcim dňom, t.j. 22.11.2005 začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňom 22.11.2008, pričom žaloba bola podaná na súde až dňa 20.3.2018. Podávanie opakovaných sťažností na rôzne štátne orgány pritom nemalo žiaden vplyv na prípadné spočívanie plynutia premlčacej doby a jediným relevantným podaním žalobcu vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby bola až žaloba, v ktorej si uplatnil nárok. Z týchto dôvodov navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

12. Žalobca v replike zopakoval skutočnosti uvedené v odvolaní a jeho doplnení.

13. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

15. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16. júna 2020 o 9.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 9. júna 2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

17. Žalobca podľa obsahu odvolania uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkový zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

23. Súd svoje úvahy, ako dospel k svojim záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval.

24. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací uvádza nasledovné:

25. Predmetom konania je náhrada škody, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi nesprávnym úradným postupom príslušníka policajného zboru dňa 21.11.2005, keď podľa názoru žalobcu po prijatí jeho trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu operačný dôstojník nesprávne postupoval, keď neprijal trestné oznámenie a vo veci ďalej nekonal.

26. Súd správne právne kvalifikoval žalobou uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. a skôr, než pristúpil k skúmaniu splnenia zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle citovaného zákona, zaoberal sa (ne)dôvodnosťou žalovaným vznesenej námietky premlčania.

27. Podľa § 19 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, v ktorom bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie (ods. 1). Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za 10 rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a § 8 (ods. 2). Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 mesiacov (ods. 3).

28. Právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podlieha premlčaniu. Platná právna úprava rozlišuje objektívnu a subjektívnu lehodu premlčania práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Subjektívna premlčacia lehota je bez ohľadu na to, či škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym postupom, trojročná a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Nie je pritom relevantné, kedy sa poškodený dozvedel, kto za túto škodu zodpovedá - takúto podmienku zákon pre začatie plynutia tejto premlčacej lehoty neustanovuje.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, rozhodujúcim z hľadiska začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby je okamih, keď sa poškodený o škode dozvedel.

30. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a nebolo to sporné ani v odvolacom konaní, že žalobca sa o škode dozvedel dňa 21.11.2005, kedy telefonicky nahlásil skutok, z ktorého mu mala škoda vzniknúť a uviedol aj sumu 500.000,- Sk, predstavujúcu jeho škodu. Tento údaj vyplynul nielen z prepisov z telefonických hovorov žalobcu s operačným dôstojníkom OR PZ v Spišskej Novej Vsi zo dňa 21.11.2005,

ale aj zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 18.1.2006. Nakoniec aj v odvolaní žalobca uviedol, že ihneď, ako mu škoda vznikla, túto oznámil, avšak vo veci nikto nekonal.

31. Žalobca sa dozvedel o tom, kedy mu vznikla škoda, dňom 21.11.2005, a preto trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody mu začala plynúť dňom 22.11.2005 a uplynula dňom 22.11.2008.

32. Žalobca podal žalobu na súd až dňa 20.3.2018, teda po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby a vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania žalobou uplatneného nároku súd v zmysle § 100 ods. 1 OZ nemohol premlčané právo žalobcovi priznať.

33. Vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, ak žalobu zamietol a účelný a hospodárny bol aj jeho postup, ak po posúdení vznesenej námietky premlčania ako dôvodnej v ďalšom už neskúmal splnenie zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom.

34. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnému žalovanému preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).